

[Aksel Jensen.]

Stand til at anføre en saglig Begrundelse for, at Ejerne af fast Ejendom fremdeles skal bære Medicinaludgifter af den nuværende Størrelse. Naar det ærede Medlem ikke vil se det uretfærdige heri, maa det være, fordi det ærede Medlem sætter Kikkerten for det blinde Øje.

Det var interessant at høre det ærede Medlem Hr. Fisker tale om den Lettelse, som henholdsvis Godsejere, Gaardmænd, Husmænd og Ejere af Ejendomme omkring i Stationsbyerne vilde faa, hvis dette Lovforslag gennemførtes. Jeg har allerede nævnt, at det ærede Medlem glemte at regne med den Andel af Udgifterne, de paagældende faar paalignet ude omkring i Sognekommunerne. Derfor bliver Regnestykket galt. Men jeg er klar over, at agitatorisk lyder saadanne Udtalelser udmærket godt; i den socialistiske Agitation omkring i Landet lyder det udmærket godt at sige: Nu faar en Godsejer, en Gaardmand, en Husmand Lettelser, medens andre skal bære Byrderne.

Det var de Strengte, det ærede Medlem slog paa, men jeg savner en Streng paa det ærede Medlems Bue. Jeg savner Spørgsmaalet om den retfærdigst mulige Fordeling af Skatterne. Det skulde det ærede Medlem nok lade være at komme ind paa, for det Spørgsmaal staar ikke godt til den Stilling, det ærede Medlem indtager til Lovforslaget. Det ærede Medlem tænker ikke paa at skabe den retfærdigst mulige Fordeling af Skatterne. Det er det, vi tager Sigte paa; det er det, Lovforslaget gaar ud paa, derfor ønsker vi det gennemført. For os er der ikke Spørgsmaal om, hvorvidt Per eller Povl faar en Skattelettelse eller en Skatteforøgelse, men Spørgsmaal om den retfærdige Fordeling af de Skatter, som der nu en Gang skal til af Hensyn til Amternes Behov.

Jeg hævder stadig, at dette at lægge Udgifterne til Medicinalvæsenet paa den faste Ejendom har intet som helst med Rimelighed og Retfærdighed at gøre. Der er ingen Forbindelse mellem de to Ting: Medicinaludgifter og fast Ejendom. Derfor maa vi bort fra denne Særbeskatning over til en Beskatning paa bredere Basis.

Det ærede Medlem Hr. Fisker mente, at en Skattenedsættelse vilde være uden Interesse for kommende Ejere, idet den kun havde Interesse for de nuværende. Det er ikke rigtigt. De Folk, der har købt Ejendom samtidig med os, det ærede Medlem og mig, da vi var unge — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem og jeg er omtrent

jævnaldrende —, har set, hvilken mægtig Udvikling der er foregaaet i de siden da forløbne forholdsvis faa Aar. De har købt Ejendomme, paa hvilke Beskatningen hvilede saa nogenlunde jævnt Aar efter Aar, og hvad har de saa siden set? De har set en mægtig Stigning, en Mangedobling af uhyggeligt Omfang af Beskatningen. Det offentlige har indskudt en første Prioritet i Ejendommene, som efterhaanden truer med at drive mange Ejere bort fra deres Ejendomme.

Jeg nævnte i Gaar, at den Skatteforøgelse paa fast Ejendom, som er sket, svarer i Virkeligheden til, at det offentlige har indskudt Prioriteter til et Beløb af omkring ved 1½ Milliard Kr. i de faste Ejendomme. Jeg tror, at det er meget vanskeligt for Ejerne af fast Ejendom at fremskaffe disse mægtige Skattebeløb, naar deres Ejendomme ikke giver nogen Indtægt. Jeg siger derfor: Har det offentlige haft Ret til under Højkonjunkturen, da Ejendommene gav Indtægt, at forøge Beskatningen, maa det være en Pligt for det offentlige, naar Konjunkturerne gaar ned og Indtægterne svigter, at nedsætte Skattebeløbet. Det forlanger vi fra vor Side.

Der er faktisk i Kraft af Stigningen i Beskatningen i en almindelig Gaard indskudt en Prioritet paa 10—20 000 Kr. Derfor spørger de unge, naar de skal til at købe Ejendom: Risikerer vi en Fortsættelse heraf, eller er det ikke saadan, at naar det offentlige forøger Beskatningen under Højkonjunkturen, maa det offentlige under nedadgaaende Konjunkturer, i onde Tider, sørge for at bringe Skatterne ned? Det er det, de unge og alle andre, som ejer fast Ejendom, kan forlange og forlanger. Thi det er jo en Bruttobeskatning, vi her har for os, som ikke har Spor af Berettigelse.

Det ærede Medlem Hr. Fisker sagde, at det kom an paa Bæreevnen. Deri er jeg ikke uenig med det ærede Medlem. Men jeg vil spørge: Har f. Eks. Landbruget den nødvendige Bæreevne til at taale de store Skatter paa fast Ejendom for Tiden? Jeg mener, dette Spørgsmaal maa besvares med et Nej. Og jeg spørger det ærede Medlem: er det rimeligt, at f. Eks. en Gaardmand skal betale 400 Kr. i Amtsskat, selv om han ingen Indtægt har, naar en Mand, som sidder ved Siden af med 20 000 Kr. i Indtægt, helt slipper fri for Amtsskat? Kan det ærede Medlem se nogen Retfærdighed deri?

Det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget vilde vanskeliggøre Adgangen til